

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

תלהק תלגמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

מגלת קהלת

דברי קהלת בן דוד מִקֵּד בִּירוּשָׁלַם: הִבֵּר הַבְּלִים אָמַר קִהְלֵת הַבֵּל הַבְּלִים
הַבֵּל הַבֵּל: מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: הַזֶּה הַלֵּךְ
וְהַזֶּה בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת: וְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׂוֹאֵף
זוֹרַח הוּא שֵׁם: הוֹלֵךְ אֵל הָרוֹם וְסוֹבֵב אֵל צָפוֹן סוֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוֹחַ וְעַל
סְבִיבוֹתָיו שָׁב הָרוֹחַ: כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֵל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מֵלֵא אֵל מְקוֹם
שֶׁהַנְּחָלִים הַלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת: כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא יוּכַל אִישׁ
לְדַבֵּר לֹא תִשָּׁבַע עֵין לְרֹאוֹת וְלֹא תִמְלֵא אֶזְנוֹ מִשְׁמַע: מֵה שֶׁהָיָה הוּא שֶׁהָיָה
וּמֵה שֶׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיַּעֲשֶׂה וְאִין כָּל חֵדֶשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: יֵשׁ דְּבָר שִׁיאֲמַר רֹאֵה
זֶה חֵדֶשׁ הוּא כְּבָר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה מְלַפְנֵינוּ: אִין זְכוּרֹן לְרֹאשֵׁנִים
וְגַם לְאַחֲרֵנִים שֶׁהָיוּ לֹא יִהְיוּ לָהֶם זְכוּרֹן עִם שֶׁהָיוּ לְאַחֲרֵנֶיהָ: אֲנִי קִהְלֵת
הָיִיתִי מִלֶּךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם: וְנִתַּתִּי אֶת לְבִי לְדָרוֹשׁ וּלְתוֹר בַּחֲכָמָה עַל
כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא עֲנִין רַע נִתַּן אֱלֹהִים לְבִנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת
בּוֹ: רֹאִיתִי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַבֵּל הַבֵּל וְרַעוּת
רוּחַ: מַעֲנוֹת לֹא יוּכַל לְתַקֵּן וְחֶסֶד לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת: דְּבַרְתִּי אֲנִי עִם לְבִי
לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הַגִּדְלֵתִי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל אֲשֶׁר הָיָה לְפָנַי עַל יְרוּשָׁלַם
וּלְבִי רֹאֵה הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת: וְאֶתְנֶנָּה לְבִי לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת הַלְלוּת
וְשִׁכְלוּת יְדַעְתִּי שֶׁגַם זֶה הוּא רַעִיוֹן רוּחַ: כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעַם וְיוֹסִיף דַּעַת
יוֹסִיף מִכְּאוֹב: אֲמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִי לֶכֶה נָא אֲנַסְכָּה בְּשִׁמְחָה וּרְאֵה בְטוֹב וְהִנֵּה
גַם הוּא הַבֵּל: לְשִׁחּוֹק אֲמַרְתִּי מֵהוֹלָל וּלְשִׁמְחָה מֵה זֶה עָשָׂה: תַּרְתִּי בְּלִבִי
לְמִשׁוֹךְ בֵּינֵן אֶת בְּשָׂרִי וּלְבִי נִהַג בַּחֲכָמָה וּלְאַחֲזוֹ בְּסִכְלוּת עַד אֲשֶׁר אֲרֹאֵה
אִי זֶה טוֹב לְבִנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסִּפְּרֵי יְמֵי חַיֵּיהֶם: הַגִּדְלֵתִי
מַעֲשֵׂי בְנֵיתִי לִי בְּתִים נִטְעַתִּי לִי בְּרָמִים: עֲשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרֻדִּים וְנִטְעַתִּי
בָהֶם עֵץ כָּל פְּרִי: עֲשִׂיתִי לִי בְּרֻכּוֹת מַיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמַח עֲצִים:
קִנִּיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי בֵית הָיָה לִי גַם מְקַנְהַ בְּקָר וְצֹאן הַרְבֵּה הָיָה לִי
מִכָּל שֶׁהָיוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם: כָּנַסְתִּי לִי גַם כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגִלַת מְלָכִים וְהַמְדִינוֹת
עֲשִׂיתִי לִי שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְתַעֲנִנוֹת בְּנֵי הָאָדָם שֶׁהָיָה וְשָׂרוֹת: וְהַגִּדְלֵתִי וְהוֹסַפְתִּי
מִכָּל שֶׁהָיָה לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם אֶף חֲכָמָתִי עֲמָדָה לִי: וְכֹל אֲשֶׁר שָׂאֲלוּ עֵינֵי לֹא
אֶצְלָתִי מֵהֶם לֹא מִנַּעַתִּי אֶת לְבִי מִכָּל שִׁמְחָה כִּי לְבִי שִׂמַח מִכָּל עֲמָלִי וְזֶה
הָיָה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי: וּפְנִיתִי אֲנִי בְּכָל מַעֲשֵׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי וּבְעֲמָלִי שֶׁעֲמַלְתִּי
לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַבֵּל הַבֵּל וְרַעוּת רוּחַ וְאִין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: וּפְנִיתִי אֲנִי
לְרֹאוֹת חֲכָמָה וְהוֹלָלוֹת וּסִכְלוּת כִּי מֵה הָאָדָם שֶׁיָּבוֹא אַחֲרַי הַמֶּלֶךְ אֶת אֲשֶׁר

כְּבֹר עֲשׂוּהוּ: וְרֵאִיתִי אֲנִי שֵׁישׁ יִתְרוֹן לַחֲכָמָה מִן הַסְּכָלוֹת כִּי־תִרְוֹן הָאוֹר מִן
 הַחֹשֶׁךְ: הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וְהַבְּסִיל בַּחֲשֵׁךְ הַזֶּלְזֶךְ וַיִּדְעֵתִי גַם אֲנִי שִׁמְקָרָה
 אַחַד יִקְרָה אֶת כָּלֶם: וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי כִּמְקָרָה הַבְּסִיל גַם אֲנִי יִקְרָנִי וְלִמָּה
 חֲכַמְתִּי אֲנִי אִזּו יִתֵּר וְדִבַּרְתִּי בְּלִבִּי שֶׁגַם זֶה הִבֵּל: כִּי אֵין זְכָרוֹן לַחֶכֶם עִם
 הַבְּסִיל לְעוֹלָם בְּשִׁכְבֹר הַיָּמִים הַפְּאִים הַבֵּל נִשְׁכַּח וְאִיֶּךָ יְמוֹת הַחֶכֶם עִם הַבְּסִיל:
 וְשִׁנְאַתִּי אֶת הַחַיִּים כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשֶׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי הַבֵּל הִבֵּל
 וְרַעוֹת רֹחַ: וְשִׁנְאַתִּי אֲנִי אֶת כָּל עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁאֲנִי־חַנּוּ
 לְאָדָם שֶׁיְהִיָּה אַחֲרָי: וּמִי יוֹדַע הַחֶכֶם יִדְּיָה אוֹ סֶכֶל וַיִּשְׁלַט בְּכָל עֲמָלִי שֶׁעֲמַלְתִּי
 וְשִׁחַמְתִּי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ גַּם זֶה הִבֵּל: וְסִבּוֹתִי אֲנִי לִיָּאֵשׁ אֶת לִבִּי עַל כָּל הָעֲמָל
 שֶׁעֲמַלְתִּי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ: כִּי יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ בַּחֲכָמָה וּבִדְעוּת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם
 שֶׁלֹּא עֲמָל בּוֹ יִתְנַנּוּ חִלְקוֹ גַם זֶה הִבֵּל וְרַעַה רַבָּה: כִּי מָה הוּא לְאָדָם בְּכָל
 עֲמָלוֹ וּבִרְעִיוֹן לִבּוֹ שֶׁהוּא עֹמֵל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ: כִּי כָל יָמָיו מִכְּאָבִים וְכַעַס עֵנִינוּ
 גַם בְּלִילָה לֹא שָׁכַב לִבּוֹ גַם זֶה הִבֵּל הוּא: אֵין טוֹב בְּאָדָם שֶׁיֵּאכֵל וְשִׁתָּה
 וְהִרְאָה אֶת נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֲמָלוֹ גַם זֶה רֵאִיתִי אֲנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא: כִּי מִי
 יֵאכֵל וּמִי יַחֲוֹשׁ חוּץ מִמֶּנִּי: כִּי לְאָדָם שֶׁטוֹב לְפָנָיו נָתַן חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׁמְחָה
 וְלַחֲוֹטָא נָתַן עֵנִין לְאַסּוּף וְלִכְנוּס לְתַת לְטוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים גַּם זֶה הִבֵּל וְרַעוֹת
 רֹחַ: לְכָל זָמַן וְעַת לְכָל חַפְּצֵי תַּחַת הַשָּׁמַיִם: עַת לְלִדְתָּ וְעַת לְמוֹת עַת לְטַעַת
 וְעַת לְעִקּוֹר נְטוּיעַ: עַת לְהִרְגַּ וְעַת לְרַפּוּא עַת לְפְרוּץ וְעַת לְכְנוּת: עַת לְכַבּוֹת
 וְעַת לְשַׁחֲזֹק עַת סְפוֹד וְעַת רְקוֹד: עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעַת כְּנוּס אֲבָנִים עַת
 לְחַבּוֹק וְעַת לְרַחֲזֹק מִחֶבֶק: עַת לְבַקֵּשׁ וְעַת לְאַבֵּד עַת לְשַׁמּוֹר וְעַת לְהַשְׁלִיךְ:
 עַת לְקְרוֹעַ וְעַת לְתַפּוֹר עַת לְחַשׂוֹת וְעַת לְדַבֵּר: עַת לְאַהֲבַ וְעַת לְשִׁנְאָ עַת
 מְלַחֲמָה וְעַת שְׁלוֹם: מָה יִתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בְּאִשֶּׁר הוּא עֹמֵל: רֵאִיתִי אֶת הָעֵנִין
 אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי הָאָדָם לְעֵנוֹת בּוֹ: אֶת הַבֵּל עֲשֶׂה יִפָּה בְּעֵתוֹ גַּם אֶת
 הָעֵלֶם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא יִמְצֵא הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עֲשָׂה
 הָאֱלֹהִים מִרֹאשׁ וְעַד סוּף: יִדְעֵתִי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם לְשִׁמּוּחַ וְלַעֲשׂוֹת
 טוֹב בְּחַיָּיו: וְגַם כָּל הָאָדָם שֶׁיֵּאכֵל וְשִׁתָּה וְרָאָה טוֹב בְּכָל עֲמָלוֹ מִתַּת אֱלֹהִים
 הִיא: יִדְעֵתִי כִּי כָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף
 וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגַרּוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עֲשֶׂה שֶׁיִּירָאוּ מִלְּפָנָיו: מָה שֶׁהִיָּה כְּבֹר הוּא וְאֲשֶׁר
 לְהִיֹּת כְּבֹר הִיָּה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף: וְעוֹד רֵאִיתִי תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ מְקוֹם
 הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הִרְשַׁע וּמְקוֹם הַצְּדִק שָׁמָּה הִרְשַׁע: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֵרָא
 הַצְּדִיק וְאֶת הִרְשַׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עַת לְכָל חַפְּצֵי וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה שֶׁם:
 אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל דְּבַרְתִּי בְּנֵי הָאָדָם לְכָרֶם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שֶׁהֵם בְּהִמָּה
 הַמָּה לָהֶם: כִּי מְקַרָּה כְּנִי הָאָדָם וּמְקַרָּה הַבְּהִמָּה וּמְקַרָּה אַחַד לָהֶם כְּמִתִּי זֶה

בן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל: הכל
 הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: מי יודע רוח
 בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הידרת היא למטה לארץ:
 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו
 לראות במה שיהיה אחריו: ושבתני אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים
 תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
 להם מנחם: ושבת אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים
 עדנה: וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה
 הרע אשר נעשה תחת השמש: וראיתי אני את כל עמל ואת כל בשרון
 המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הכל ורעות רוח: הכסיל חובק
 את ידיו ואכל את בשרו: טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח:
 ושבתני אני ואראה הכל תחת השמש: יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו
 ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר ארץ:
 נפשי מטובה גם זה הכל וענין רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש
 להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד
 שיפל ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים ותם להם ולאחד איך יתם:
 ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק:
 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: כי מבית
 הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים
 תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו: אין קץ לכל העם לכל
 אשר היה לפניהם גם האחרנים לא ישמחו בו כי גם זה הכל ורעיון רוח:
 שמד רגליך באשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי
 אינם יודעים לעשות רע: אל תבהל על פיה ולבך אל ימהר להוציא דבר
 לפני האלהים כי האלהים בשמים ואפה על הארץ על בן יהוי דבריה מעטים:
 כי בא החלום ברוב ענין וקול כסיל ברב דברים: באשר תהד נדר לאלהים
 אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תהד שלם: טוב אשר לא
 תהד משתדור ולא תשלם: אל תתן את פיה לחטיא את בשרך ואל תאמר
 לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצה האלהים על קולך ותכל את מעשה
 ידיך: כי ברב חלומות והקבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא: אם עשק
 רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל
 גבה שמר וגבהים עליהם: ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: אהב
 כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הכל: ברכות הטובה
 רבו אוכליה ומה בשרון לבעליה כי אם ראית עיניו: מתוקה שנת העובר

אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: ואבד העשר שהוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: באשר יצא מבטן אפו ערום ישוב ללכת כשפא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: וגם זה רעה חולה כל עמת שבא בן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: גם כל ימיו בחשך יאכל וקעם הרבה וחליו וקצף: הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשלישו לאכל ממנו ולשא את חלקו ולשמח בעמלו זה מפת אלהים היא: כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו: יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישריטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וחלי רע הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהכל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יקסה: גם שמש לא ראה ולא ידע גחת לזה מזה: ואלו חיה אלה שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כי מה יותר לחכם מן הפסיל מה לעני יודע להלוך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הכל ורעות רוח: מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקוף ממנו: כי יש דברים הרבה מרבים הכל מה יותר לאדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו הבלו ויעשם בצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: טוב ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם ונחמי יתן אל לבו: טוב פעם משחוק כי ברע פנים ייטב לב: לב חכמים בבית אכל ולב פסילים בבית שמחה: טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר פסילים: כי בקול הסירים תחת הסיר בן שחוק הפסיל גם זה הכל: כי העשק והולל חכם ויאבד את לב מתנה: טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח: אל תבהל ברוחך לכעוס כי בעם בחיק פסילים ינחת: אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מתקמה שאלת על זה: טובה חכמה עם גחלה וינח

לראי השמש: כי בצר החכמה בצר הכסף ויתרון דעת החכמה תתיה בעליה:
 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה
 בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא
 ימצא האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו
 ויש רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למח תשומם:
 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למח תמות בלא עתה: טוב אשר תאחוז בזה
 וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם: החכמה תעוז לחכם
 מעשרה שלימים אשר היו בעיר: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב
 ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את
 עבדך מקללה: כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את* קללת אחרים:
 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אהבמה והיא רחוקה ממני: רחוק מה שרתיה
 ועמק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון
 ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: ומוצא אני מר ממות את האשה אשר
 היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיתה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא
 ילכד בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: אשר
 עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא
 מצאתי: לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה
 בקשו חשבנות רבים: מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו
 ועוז פניו ישנא: אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: אל תבהל
 מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפוץ יעשה: באשר דבר מלך
 שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט
 ידע לב חכם: כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: כי
 איננו ידע מה שיהיה כי באשר יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח לכלוא
 את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את
 בעליו: את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש
 עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: ובגן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום
 קדוש יחלבו וישתכחו בעיר אשר בן עשו גם זה הכל: אשר אין נעשה
 שתגם מעשה הרעה מתנה על בן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: אשר

חוטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים
 אשר ייראו מלפניו: ומזב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים בצל אשר איננו
 ירא מלפני אלהים: יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר
 מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים ש מגיע אלהם כמעשה הצדיקים
 אמרתי שגם זה הבל: ושפחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת
 השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמח והוא ילנו בעמלו ימי חייו אשר נתן
 לו האלהים תחת השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את
 הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה
 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר
 נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר
 החכם לדעת לא יוכל למצא: כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה
 אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע
 האדם הכל לפניהם: הבל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב
 ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זוכה כטוב כחוטא הנשבע כאשר שביעה
 ירא: זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני
 האדם מלא רע והוללות בלבבם בתייהם ואחריו אל המתים: כי מי אשר
 יבחר אל כל התיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: כי
 התיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאמה ואין עוד להם שכר כי
 נשפח זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם
 עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: לך אכל בשמחה לחמה ושתה
 בלב טוב יינה כי כבר רצה האלהים את מעשיך: בכל עת יהיו בגדיך לבנים
 ושמן על ראשך אל יחסר: ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חי
 הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בתיים ובעמלקך
 אשר אפה עמל תחת השמש: כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי
 אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אפה הלך שמה: שבתו וראה
 תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים
 לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם:
 כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפורים
 תאחזות בפח פהם יוקשים בני האדם לעת רעה בשתפול עליהם פתאם:
 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: עיר קטנה ואנשים בה

יחבר ק

מַעַט וּבָא אֵלָיָה מִקֶּדֶד גְּדוֹל וְסָכַב אִתָּהּ וּבָנָה עָלֶיהָ מְצוּדִים גְּדוֹלִים: וּמָצָא בָּהּ
אִישׁ מִסֵּבֵן חָכָם וּמְלֵט הוּא אֶת הָעִיר בְּחֻכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ
הַמִּסֵּבֵן הַהוּא: וְאָמַרְתִּי אֲנִי טוֹבָה חֻכְמָה מִגְּבוּרָה וְחֻכְמַת הַמִּסֵּבֵן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו
אֵינֶם נִשְׁמָעִים: דְּבָרֵי חֻכְמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מִזְעָקַת מוֹשֵׁל בְּכִסְיִלִים: טוֹבָה
חֻכְמָה מִכְּלֵי קָרֶב וְחוֹטֵא אֶחָד יֵאָבֵד טוֹבָה הַרְפָּה: זְבוּבֵי מוֹת וּבְאִישׁ יִבִיעַ שְׁמֵן
רוֹקַח יִקָּר מִחֻכְמָה מִכְּבוֹד סְכָלוֹת מַעַט: לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כָּסִיל לְשִׁמְאֹלוֹ:
וְגַם בְּדַרְךָ כִּשְׁהִסְכֵּל הַלֶּךְ לִבּוֹ חָסֵר וְאָמַר לְכָל סְכָל הוּא: אִם רוּחַ הַמּוֹשֵׁל
תִּעְלֶה עִלְיָה מִקוֹמָהּ אֵל תַּנַּח כִּי מִרְפָּא יִנַּח חֲטָאִים גְּדוֹלִים: יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׁנִינָה שְׂוִיצָא מִלְּפָנֵי הַשֵּׁלִיט: נִתַּן הַסְּכָל בְּמִרוּמִים רַבִּים
וְעִשְׂוִירִים כִּשְׁפֵל יֵשְׁבוּ: רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים וְשָׂרִים הַלְכִים בְּעֲבָדִים עַל
הָאָרֶץ: חוֹסֵר גִּימָץ בּוֹ יִפֹּל וּפְרִץ גְּדֵר יִשְׁכְּנוּ נַחֵשׁ: מִסִּיעַ אֲבָנִים יַעֲצֵב בָּהֶם
בּוֹקֵעַ עֲצִים יִסְכֵּן בָּם: אִם קָהָה הַבְּרָזֵל וְהוּא לֹא פָנִים קַלְקַל וְחִילִים יִגְבֵּר
וְיִתְרוֹן הַכְּשִׁיר חֻכְמָה: אִם יִשׁוּף הַנְּחָשׁ בְּלוֹא לְחֹשׁ וְאִין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְּשׁוֹן:
דְּבָרֵי פִי חָכָם חֵן וְשִׁפְתוֹת כָּסִיל תִּבְלַעְנּוּ: תַּחֲלֵת דְּבָרֵי פִיהוּ סְכָלוֹת וְאַחֲרֵיתוֹ
פִּיהוּ הוֹלָלוֹת רָעָה: וְהַסְּכָל יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא יָדַע הָאָדָם מַה שִׁיְהִיָּה וְאֲשֶׁר יִהְיֶה
מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד לוֹ: עַמֵּל הַכִּסְיִלִים תִּוְנַעְנּוּ אֲשֶׁר רָא יָדַע לָלֶכֶת אֶל עִיר: אִי
לֶךְ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכֶד נַעַר וְשָׂרִיף בְּבִקְרָא יֵאָכְלוּ: אֲשֶׁרֶךְ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכֶד בֵּן חוֹרִים
וְשָׂרִיף בָּעַת יֵאָכְלוּ בְּגְבוּרָה וְלֹא בְשִׁתִּי: בְּעַצְלָתִים יִפֹּד הַמְּקַרָּה וּבְשִׁפְלוֹת יָדִים
יִדְלַף הַבֵּית: לְשִׁחּוֹק עֲשִׂים לְחֵם וְיִין יִשְׁמַח חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַבַּל: גַּם
בְּמַדְעָה מִלֶּךְ אֵל תִּקְלַל וּבְחֻדְרֵי מִשְׁבָּבָה אֵל תִּקְלַל עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף
אֶת הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר: שִׁלַּח לְחֻמָּה עַל פָּנֵי הַמַּיִם כִּי כִרַב הַיָּמִים
תִּמְצָאֵנּוּ: תֵּן חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמּוֹנָה כִּי לֹא תִדַע מַה יִּהְיֶה רָעָה עַל הָאָרֶץ:
אִם יִמְלֹאוּ הָעֵבִים גִּשְׁם עַל הָאָרֶץ יִרְקוּ וְאִם יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצָפוֹן
מְקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שָׁם יִהְיֶה: שִׁמֵּר רוּחַ לֹא יִזְרַע וְרֵאָה בְּעֵבִים לֹא יִקְצוֹר:
כַּאֲשֶׁר אֵינָהּ יוֹדַע מַה דִּרְךָ הָרוּחַ בְּעַצְמִים בְּבִטָּן הַמְּלֵאָה כָּכָה לֹא תִדַע אֶת
מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הַכֵּל: בְּבִקְרָא זָרַע אֶת זֶרְעָה וְלָעֶרֶב אֵל תַּנַּח
יָדָה כִּי אֵינָהּ יוֹדַע אִי זֶה יִכְשֵׁר הַזֶּה אוֹ זֶה וְאִם שְׁנֵיהֶם כַּאֲחָד טוֹבִים: וּמִתּוֹק
הָאוֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם לְרֵאוֹת אֶת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי אִם שְׁנַיִם הַרְפָּה יִתִּיָּה הָאָדָם בְּכָלֶם
יִשְׁמַח וְיִזְבֹּר אֶת יְמֵי חַשְׁשָׁה כִּי הַרְפָּה יִתִּיָּה כָּל שְׂפָא הַכֵּל: שְׂמַח בְּחֵיר בְּיִלְדוּתָהּ
וּיְשִׁיבָה לְבָהּ בִּימֵי בְחִירוּתָהּ וְהַלֶּךְ בְּדַרְכֵי לְבָהּ וּבְמִרְאֵי עֵינָהּ וְדַע כִּי עַל כָּל
אֱלֹהִים יִבְיֵאָה הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט: וְהִסֵּר כַּעַם מִלְּבָבָהּ וְהִעֲבִיר רָעָה מִבְּשָׂרָהּ כִּי
תַּלְדוֹת וְהַשְׁחָרוֹת הַכֵּל: וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיהָ בִּימֵי בְחִירוּתָהּ עַד אֲשֶׁר לֹא יִבְאוּ

קהלת

ימי הרעה והגיעו שנים אשר האמר אין לי בהם חפץ: עד אשר לא תחשך
 משמש והאור ותירח והפוככים ושכו העבים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי
 חבית והתענותו אנשי החיל ובטלו הטחנות בי מעטו וחשכו הראות בארבות:
 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
 חשיר: גם מגבה יראו ותחתים בדרך ויגאץ השקד ויסתבל החגב ותפר
 האבינה כי הלך האדם אל בית עלמו וסבבו בשוק הסופדים: עד אשר לא
 ירחק חבל הכסף ותריץ גלת הזהב ותשבר בד על המבוע ונרץ הגלגל אל
 חבור: וישב העפר על הארץ כשהיה והרות תשוב אל האלהים אשר נתנה:
 חבל הכלים אמר הקוהלת הכל הכל: ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת
 את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב
 ישר דברי אמת: דברי חכמים בדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספור
 גתנו מרעה אחד: ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג
 הרבה יגיעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
 שמור כי זה כל האדם: כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל
 געלם אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

קדיש יתום.

"וחק ק' ס' רבתי

Keiner ist dir gleich unter den
 Göttern, Herr; Keiner dir gleich in
 deinen Werken. Dein Reich ist ein
 Reich aller Welten; deine Herrschaft
 geht durch alle Zeiten. Gott regieret,
 Gott hat regieret — Gott wird re-
 gieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem
 Volke die Macht, Gott segnet sein Volk
 mit seinem Gottesfrieden!

אב Allerbarmender Vater! Bedenke
 Zion zu allem Guten in deiner Gnade,
 baue auf die Mauern von Jerusalem;
 denn auf dich allein vertrauen wir
 — auf dich, den allmächtigen Wel-
 tenherrn, der hoch ist und erhaben,
 Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

אין כמוך באלהים אדני ואין
 כמעשיך: מלכותך מלכות כר
 עולמים וממשלתך בכל הור
 נדור: " מלך " מלך " יי מלך
 לעולם ועד: " עוז לעמו יתן " יי
 יברך את עמו בשלום:

אב הרחמים היטיבה ברצונך
 את ציון תבנה חומות ירושלים:
 כי בך לבד בטחנו מלך אל כם
 ונשא ארון עולמים:

